

Početna Stranica > ... > Obiteljskopравни Predmeti I Nasljeđivanje > Roditeljska Odgovornost – Skrbništvo Nad Djecom I Prava Na Kontakt > Czechia

Roditeljska odgovornost – skrbništvo nad djecom i prava na kontakt

Sadržaj omogućio

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

1 Što u praktičnom smislu znači pravni pojam „roditeljska odgovornost“? Koja su prava i obveze nositelja roditeljske odgovornosti?

Pojam „roditeljska odgovornost“ sadržan je u Građanskom zakoniku (Zakon br. 89/2012). Pojmom je obuhvaćen skup roditeljskih prava i obveza koje uključuju:

- skrb o djetetu, među ostalim posebno brigu o njegovu/njezinu zdravlju i tjelesnom, emocionalnom, intelektualnom i moralnom razvoju
- zaštitu djeteta
- održavanje osobnih kontakata s djetetom
- osiguravanje odgoja i obrazovanja djeteta
- određivanje djetetova mjesta prebivališta te
- zastupanje djeteta i upravljanje njegovom imovinom.

Roditeljska odgovornost počinje od rođenja djeteta i prestaje kad dijete stekne punu pravnu sposobnost. Trajanje i opseg roditeljske odgovornosti može promijeniti jedino sud. Roditeljsku odgovornost ostvaruju roditelji u skladu s interesima djeteta. Prije donošenja odluke koja utječe na interese djeteta, roditelji će obavijestiti dijete o svemu što je potrebno kako bi ono moglo donijeti svoje mišljenje o predmetnoj stvari i o tome obavijestiti svoje roditelje. To se ne primjenjuje ako dijete ne može na odgovarajući način primiti informacije ili ne može donijeti svoje mišljenje odnosno ne može obavijestiti roditelje o svojem mišljenju. Roditelji će posvetiti posebnu pozornost mišljenju djeteta i uzeti u obzir njegovo mišljenje kad donose odluku. Roditeljsku odgovornost u odnosu na dijete ostvaruju roditelji na način i u mjeri koji odgovaraju stupnju razvoja djeteta. Ako roditelji donose odluku o obrazovanju ili zapošljavanju djeteta, oni će uzeti u obzir njegovo/njezino mišljenje, sposobnosti i talente.

Dok dijete ne stekne pravnu sposobnost, njegovi/njezini roditelji imaju pravo usmjeravati dijete primjenom odgojnih mjera koje su u skladu s njegovim/njezinim razvojnim sposobnostima, uključujući ograničenja usmjerena na zaštitu morala, zdravlja i prava djeteta te prava drugih osoba i javnog reda. Dijete se mora podvrgnuti tim mjerama. Odgojna sredstva mogu se upotrebljavati samo u obliku i u mjeri koji su primjereni s obzirom na okolnosti, kojima se ne ugrožava zdravlje djeteta ili njegov razvoj i ne dovodi u pitanje ljudsko dostojanstvo djeteta.

Podrazumijeva se da su svi maloljetnici koji nemaju punu pravnu sposobnost sposobni izvršavati pravne radnje primjerene intelektualnoj i voljnoj zrelosti maloljetnika njihove dobi. Roditelji imaju obvezu i pravo zastupati dijete u pravnim postupcima za koje dijete nema pravnu sposobnost. Roditelji dijete zastupaju zajednički, ali svaki od njih može postupati zasebno. Ako jedan od roditelja postupa sam, u dobroj vjeri, u pitanju koje se odnosi na dijete u odnosu na treću stranku, smatra se da on/ona postupa uz suglasnost drugog roditelja. Roditelj ne može zastupati dijete ako bi time nastao sukob interesa između njega/nje i djeteta ili između djece istog roditelja. U tom slučaju sud će imenovati skrbnika djeteta. Ako se roditelji ne mogu složiti koji od njih bi trebao zastupati dijete u sudskim postupcima, sud će odlučiti, na zahtjev jednog od njih, koji će od roditelja biti djetetov

zakonski zastupnik i na koji će ga način zastupati.

Roditelji imaju obvezu i pravo upravljati imovinom djeteta, te je osobito voditi s dužnom pažnjom. Oni moraju sigurno upravljati sredstvima za koja se može smatrati da nisu potrebna za pokrivanje rashoda povezanih s imovinom djeteta. Za vrijeme sudskog postupka koji se odnosi na pojedine dijelove djetetove imovine, roditelji postupaju kao djetetovi zastupnici. Roditelj ne može zastupati dijete ako bi time nastao sukob interesa između njega/nje i djeteta ili između djece istih roditelja. U tom slučaju sud će imenovati skrbnika djeteta. Ako roditelj ne izvršava obvezu brige za djetetovu imovinu s dužnom pažnjom, on/ona solidarno odgovaraju za štetu nastalu djetetu. Ako se roditelji nisu dogovorili o osnovnim pitanjima koja se odnose na upravljanje djetetovom imovinom, odlučit će sud na zahtjev jednog od roditelja. Roditeljima je potrebna suglasnost suda za pravne akte koji se odnose na postojeću ili buduću imovinu djeteta ili zasebne dijelove takve imovine, osim ako je riječ o zajedničkim pitanjima ili ako se ta pitanja, iako su značajna, odnose na zanemarivu vrijednost imovine.

2 Tko u pravilu ima roditeljsku odgovornost nad djetetom?

Roditeljska odgovornost obveza je oba roditelja. Tu odgovornost ima svaki roditelj koji nije lišen te odgovornosti. To se primjenjuje bez obzira na to jesu li roditelji djeteta u braku i je li dijete rođeno u braku ili izvan njega.

Roditelji izvršavaju roditeljsku odgovornost na temelju zajedničkog dogovora. Ako postoji opasnost od ogluhe pri odlučivanju o pitanju koje se odnosi na dijete, jedan od roditelja može sam donijeti odluku ili dati suglasnost. On/ona, međutim, mora odmah o tome obavijestiti drugog roditelja. Ako jedan od roditelja postupa sam, u dobroj vjeri, u pitanju koje se odnosi na dijete u odnosu na treću stranku, smatra se da on/ona postupa uz suglasnost drugog roditelja. Ako se roditelji ne slažu oko pitanja koje je važno za dijete, posebno u odnosu na njegove/njezine interese, o tom će pitanju odlučiti sud, na zahtjev roditelja. To se primjenjuje i ako je jedan od roditelja isključio drugog roditelja iz odlučivanja o važnom pitanju za dijete. Posebno važnim pitanjima smatra se utvrđivanje mjesta prebivališta i odabir obrazovanja ili zaposlenja djeteta, ali ne i uobičajeno liječenje i slični postupci.

Sud može odlučiti o obustavi izvršavanja roditeljske odgovornosti ako su roditelji spriječeni u izvršavanju svoje roditeljske odgovornosti zbog ozbiljnih okolnosti i ako se može smatrati da je to nužno u interesu djeteta. Ako roditelj ne izvršava svoju roditeljsku odgovornost ispravno i u skladu s interesima djeteta, sud može ograničiti njegovu roditeljsku odgovornost ili izvršavanje te roditeljske odgovornosti i istodobno utvrditi opseg tog ograničenja. Ako roditelj zlorabljuje svoju roditeljsku odgovornost ili njezino izvršavanje, i/ili ozbiljno zanemaruje svoju odgovornost ili njezino izvršavanje, sud ga može lišiti roditeljske odgovornosti. Ako roditelj počini zločin s predumišljajem protiv djeteta, ili ako roditelj iskoristi svoje dijete, koje nije kazneno odgovorno, za počinjenje kaznenog djela, sud će posebno ocijeniti postoje li razlozi za lišavanje roditelja njegove/njezine roditeljske odgovornosti.

Ako je jedan od roditelja umro ili nije poznat, ili ako jedan od roditelja nema roditeljsku odgovornost ili je njegovo izvršavanje roditeljske odgovornosti obustavljeno, roditeljsku odgovornost izvršavat će drugi roditelj. To se primjenjuje i u slučaju ograničene roditeljske odgovornosti ili ako je jednom roditelju ograničeno izvršavanje roditeljske odgovornosti. Ako nijedan od roditelja nema punu roditeljsku odgovornost, ako je izvršavanje roditeljske odgovornosti oba roditelja obustavljeno, i/ili ako se na roditeljsku odgovornost roditelja utječe na jedan od navedenih načina, sud će djetetu imenovati skrbnika koji će imati obveze i prava roditelja ili će izvršavati te obveze ili prava umjesto roditelja. Ako je roditeljska odgovornost ograničena ili je ograničeno izvršavanje te odgovornosti, sud će imenovati skrbnika djeteta.

Ako je dijete posvojeno, prava i obveze koje proizlaze iz roditeljske odgovornosti prenose se na posvojitelja u trenutku kad na snagu stupi sudska odluka o posvojenju.

3 Ako roditelji nisu sposobni ili ne žele snositi roditeljsku odgovornost nad svojom djecom, može li se umjesto njih odrediti neka druga osoba?

Ako sud odluči ograničiti pravnu sposobnost roditelja, on će također odlučiti o njegovoj/njezinoj roditeljskoj odgovornosti. Maloljetniku koji je roditelj, ali još nije stekao punu pravnu sposobnost proglašenjem ili brakom, obustavlja se izvršavanje roditeljske odgovornosti dok on/ona ne stekne punu pravnu sposobnost. To se ne primjenjuje na izvršavanje obveza i prava na skrb o djetetu, osim ako sud u odnosu na roditelja odluči da je

izvršavanje te obveze i prava obustavljeno dok roditelj ne stekne punu pravnu sposobnost. Ostvarivanje roditeljske odgovornosti roditelja čija je pravna sposobnost ograničena u tom području obustavlja se za vrijeme trajanja ograničenja pravne sposobnosti, osim ako sud odluči da će roditelj nastaviti izvršavati obvezu i ostvarivati pravo na skrb za dijete i osobni kontakt s djetetom.

Ako su odsutna oba roditelja koji bi trebali izvršavati punu roditeljsku odgovornost prema djetetu, sud će djetetu imenovati skrbnika. Skrbnik u osnovi ima prema djetetu sve obveze i prava kao i njegovi roditelji, ali nema obvezu uzdržavanja djeteta. U iznimnim slučajevima opseg obveza i prava može se definirati na drukčiji način uzimajući u obzir osobu skrbnika ili situaciju djeteta te razlog zbog kojeg roditelji nemaju sve obveze i prava. Skrbnik mora imati punu pravnu sposobnost i njegov/njezin način života moraju jamčiti da on/ona može primjereno izvršavati tu ulogu. Sud može za skrbnike imenovati i dvije osobe, koje su u pravilu u braku. Ako to nije u suprotnosti s interesima djeteta, sud će za skrbnika imenovati osobu koju je odredio roditelj. U protivnom će sud za skrbnika imenovati srodnika ili osobu koja je bliska djetetu ili njegovoj obitelji, osim ako roditelj izričito isključi takvu osobu. Ako takve osobe nema, sud će skrbnikom imenovati drugu primjerenu osobu. Ako se skrbnikom djeteta ne može imenovati nijedna fizička osoba, sud će skrbnikom imenovati tijelo za socijalnu i pravnu zaštitu djece dok sud ne imenuje drugog skrbnika za dijete ili dok skrbnik ne prihvati svoju ulogu. Skrbnik je pod nadzorom suda. On/ona priprema popis imovine na početku i kraju obavljanja svoje uloge. On/ona redovito sudu dostavlja izvješća o djetetu, njegovu/njezinu razvoju i izvješća o upravljanju imovinom. Sud mora odobriti svaku odluku skrbnika koja se ne odnosi na svakodnevna pitanja.

Druga je mogućnost smjestiti dijete u udomiteljsku obitelj. Udomiteljstvo je osobna skrb za dijete druge osobe. Međutim, ne uključuje prihvaćanje djeteta druge osobe kao vlastita djeteta kao kad je riječ o posvajanju. Pri odgoju djeteta udomitelj ostvaruje prava i odgovornosti roditelja na odgovarajući način. Udomitelj ima obvezu i pravo donositi odluke koje se odnose samo na pitanja djetetove svakodnevne, zastupati dijete u tim pitanjima i upravljati imovinom djeteta. Udomitelj mora obavijestiti roditelje djeteta o bitnim pitanjima koja se odnose na dijete. Ako je potrebno s obzirom na okolnosti, sud će utvrditi dodatne obveze i prava udomitelja. Roditelji djeteta zadržat će svoje obveze i prava koji proizlaze iz roditeljske odgovornosti, uključujući pravo na osobni i redoviti kontakt s djetetom i pravo na informacije o djetetu, s izuzetkom obveza i prava koji su zakonom utvrđeni u odnosu na udomitelja, osim ako sud, zbog razloga koje treba posebno razmotriti, odluči drukčije. Udomitelj nema obvezu uzdržavanja djeteta.

Udomitelj mora jamčiti primjerenu skrb, mora biti rezident Češke i mora se složiti s time da mu se povjeri skrb nad djetetom. On/ona u pravilu je srodnik, ali može biti i druga osoba kojoj je nadležno tijelo za socijalnu i pravnu zaštitu djece povjerilo udomiteljsku skrb (u tu svrhu regionalni sud vodi evidenciju podnositelja zahtjeva koji su prikladni da postanu udomitelji). Sud može povjeriti dijete udomitelju na ograničeno vrijeme (primjerice dok roditelj boravi u ustanovi za liječenje), ali i na neodređeno vremensko razdoblje. Udomiteljstvom se tako može riješiti problem krize u obitelji i osigurati skrb u alternativnom obiteljskom okruženju. Kako bi se smanjio broj djece smještene u institucije ili u objekte slične institucijama, udomiteljstvo ima prednost nad institucionalnom skrbi. Udomitelj dobiva naknadu od države (primjerice doprinos za pokrivanje djetetovih potreba, doprinos na kraju udomiteljske skrbi, naknadu za udomitelje itd.).

Građanskim zakonikom dodatno se uređuje povjeravanje skrbništva nad djetetom drugoj osobi ako se o djetetu ne mogu brinuti ni roditelji ni skrbnik. Takvo skrbništvo nije alternativa udomiteljstvu ili skrbi koja mora prethoditi posvojenju. Ono ima prednost pred institucionalnom skrbi nad djetetom. Njegovatelj mora jamčiti primjerenu skrb, mora biti rezident Češke i mora se složiti s time da mu se povjeri skrb nad djetetom. Obveze i prava njegovatelja određuje sud, a u protivnom se prema potrebi primjenjuje zakonodavstvo o udomiteljstvu.

Roditelji, kao zakonski zastupnici, mogu – za rješavanje pitanja djeteta, osim ako je riječ o pitanjima osobnog statusa – potpisati ugovor o zastupanju s osobom sa stručnim znanjem ili drugom primjerenom osobom. Ako dijete potpiše ugovor o zastupanju, to ne utječe na roditeljsko zakonsko zastupanje djeteta. Ako se zakonski i ugovorni zastupnici ne mogu složiti, sud će odlučiti u skladu s interesima djeteta.

Ako su odgoj djeteta ili njegovu/njezino tjelesno, intelektualno ili psihičko stanje i/ili njegov/njezin primjereni razvoj ugroženi ili narušeni do mjere koja je u suprotnosti s interesima djeteta, i/ili ako je riječ o ozbiljnim razlozima zbog kojih roditelji ne mogu osigurati odgoj djeteta, sud može kao nužnu mjeru narediti institucionalnu skrb. To će učiniti posebno ako situacija nije ispravljena prethodnim mjerama. Sud će u tom slučaju uvijek razmotriti je li primjereno dati prednost povjeravanju djeteta u skrb fizičkoj osobi. Institucionalna skrb može se odrediti na najdulje tri godine i može se produljiti (uzastopno) ako postoje razlozi za određivanje institucionalne

skrbi (uvijek na najdulje tri godine). Ako više ne postoje razlozi zbog kojih je određena institucionalna skrb, ili ako je djetetu moguće odrediti drugu vrstu skrbi, sud će odmah ukinuti institucionalnu skrb i ujedno odlučiti kome će se dijete dalje povjeriti ovisno o okolnostima.

4 Ako se roditelji razvedu ili prekinu odnos, kako se rješava pitanje roditeljske odgovornosti u budućnosti?

Odluka o skrbi za dijete bitan je uvjet za razvod djetetovih roditelja. Sud će pri donošenju odluke uzeti u obzir interese djeteta. Sud će odstupiti od uzajamnog sporazuma roditelja samo ako je to nužno u interesu djeteta. Sud može dijete povjeriti na skrb jednom od roditelja ili roditeljima dodijeliti podijeljeno ili zajedničko skrbništvo. Sud može skrb o djetetu povjeriti i osobi koja nije roditelj djeteta ako je to u interesu djeteta. Sud će uzeti u obzir osobnost djeteta, posebno njegove talente i sposobnosti u pogledu razvojnih mogućnosti, način života njegovih roditelja te emocionalno stanje i pozadinu djeteta, sposobnost svakog od roditelja za odgoj djeteta, trenutačnu i očekivanu stabilnost obrazovnog okruženja u kojem bi dijete trebalo živjeti i djetetove emocionalne veze s braćom i sestrama, djedovima i bakama ili drugim srodnicima i nepovezanim osobama. Sud će uvijek razmotriti koji se od roditelja primjereno brinuo o djetetu do tog trenutka i koji je primjereno brinuo o emocionalnom, intelektualnom i moralnom odgoju djeteta te koji roditelj djetetu nudi bolje mogućnosti za zdrav i uspješan razvoj. Sud će se također usredotočiti na pravo djeteta na skrb oba roditelja i na održavanje redovitih osobnih kontakata s njima, na pravo drugog roditelja s kojim dijete neće živjeti da redovito dobiva informacije o djetetu te će uzeti u obzir sposobnost roditelja da se dogovara o odgoju djeteta s drugim roditeljem. Sud može odlučiti i odobriti sporazum među roditeljima osim ako je jasno da dogovoreni način izvršavanja roditeljske odgovornosti nije u skladu s interesima djeteta.

Ako roditelji maloljetnika koji nema punu pravnu sposobnost ne žive zajedno i ako se ne mogu dogovoriti o skrbi za dijete, sud će o tome odlučiti bez zahtjeva. On će primijeniti slična pravila na donošenje odluke o skrbi o djetetu kao i kad je riječ o razvodu djetetovih roditelja.

Roditelj kojem je povjerena skrb o djetetu i drugi roditelj zajedno će odlučiti kako će roditelj koji nema dijete u svojoj skrbi održavati kontakt s djetetom. Ako se roditelji ne mogu dogovoriti, ili ako je to potrebno u skladu s interesima za odgoj djeteta i odnosima u obitelji, kontakte između roditelja i djeteta uredit će sud. U opravdanim slučajevima sud može odrediti i mjesto susreta roditelja i djeteta. Ako je to nužno u interesu djeteta, sud će ograničiti pravo roditelja na osobni susret s djetetom i/ili zabraniti takav susret.

Ako dođe do promjene okolnosti, sud će i bez zahtjeva promijeniti svoju odluku o izvršavanju obveza i prava koji proizlaze iz roditeljske odgovornosti.

5 Ako roditelji postignu dogovor po pitanju roditeljske odgovornosti, koje se formalnosti moraju poštovati kako bi taj sporazum postao pravno obvezujući?

U slučaju razvoda roditelja, sporazumom između roditelja o načinu izvršavanja roditeljske odgovornosti mora se utvrditi kako će svaki od roditelja skrbiti o djetetu nakon razvoda. U tom sporazumu roditelji mogu urediti i kontakte između sebe i djeteta. Za takve sporazume potreban je pristanak suda. Sud odobrava sporazum među roditeljima osim ako je jasno da dogovoreni način izvršavanja roditeljske odgovornosti nije u skladu s interesima djeteta. Isto će se primjenjivati na sporazum između roditelja ako roditelji djeteta ne žive zajedno.

6 Ako roditelji ne mogu postići dogovor po pitanju roditeljske odgovornosti, koja je alternativa rješavanju spora a da se izbjegne izlazak pred sud?

Radi zaštite djetetovih interesa sud, za vrijeme postupka u kojem odlučuje o skrbi za maloljetnika, pomaže roditeljima da pronađu sporazumno rješenje. Sud može roditeljima odrediti sudjelovanje u izvansudskim sastancima mirenja ili posredovanja ili obiteljsku terapiju u trajanju od najviše tri mjeseca ili im može odrediti obvezu sastajanja sa stručnjakom iz područja pedijatrijske psihologije.

Nadalje, dostupne su usluge centara za bračno i obiteljsko savjetovanje u kojima potporu pružaju kvalificirani psiholozi i socijalni radnici.

Osim toga, nadležno tijelo za socijalnu i pravnu zaštitu djece može uputiti ili obrazovati roditelja koji ne poštuje prava djeteta ili drugog roditelja (npr. u pogledu skrbi, redovnih kontakata) o zakonodavstvu i posljedicama njegova/njezina ponašanja. Tijelo nadležno za socijalnu i pravnu zaštitu djece može roditeljima odrediti i obvezu stručnog savjetovanja ako oni ne mogu riješiti probleme povezane s odgojem djeteta bez stručnog savjetovanja, posebno u sporovima povezanim s promjenama u odgoju djeteta ili s pravima posjećivanja.

7 Ako roditelji izađu pred sud, o kojim pitanjima u vezi s djetetom može odlučivati sudac?

Ako su ispunjeni određeni uvjeti sud može, na zahtjev roditelja, odlučiti posebno o sljedećim pitanjima povezanim s odnosima između roditelja i djece:

1. pravima osobne prirode (npr. pravo određivanja imena i prezimena djeteta ili davanja suglasnosti za posvojenje djeteta)
2. skrbi o djetetu i uređivanju kontakata s djetetom
3. alternativnim oblicima skrbi o djetetu (npr. skrbništvo, starateljstvo druge osobe, udomiteljstvo, institucionalna skrb)
4. obvezama uzdržavanja i potpore
5. zastupanju djeteta i upravljanju djetetovom imovinom, suglasnosti za djetetove pravne postupke
6. o pitanjima važnima za dijete, ako se roditelji ne mogu dogovoriti (posebno važnim pitanjima smatraju se utvrđivanje mjesta prebivališta i odabiri u pogledu obrazovanja ili zaposlenja djeteta, ali ne uobičajeni liječnički i slični postupci).

Sud će najčešće odlučiti o tome kome će povjeriti dijete i o uređivanju kontakata s djetetom te o uzdržavanju i potpori.

8 Ako sud odluči da jedan roditelj treba imati isključivu skrb nad djetetom, znači li to da on ili ona može odlučivati o svim pitanjima u vezi s djetetom a da se prethodno ne savjetuje s drugim roditeljem?

Skrb za dijete samo je dio obveza i prava uključenih u roditeljsku odgovornost. Ako roditelj kojem nije povjerena skrb o djetetu nije lišen roditeljske skrbi niti mu je roditeljska odgovornost ograničena ili obustavljena, on/ona i dalje izvršava tu obvezu u odnosu na ostale sastavne dijelove roditeljske odgovornosti i ne gubi svoje pravo odlučivanja o važnim pitanjima za dijete. Roditeljsku odgovornost izvršavaju roditelji na temelju zajedničkog dogovora i u skladu s interesima djeteta. Ako postoji opasnost od ogluhe pri odlučivanju o pitanju koje se odnosi na dijete, jedan od roditelja može sam donijeti odluku ili dati suglasnost. On/ona, međutim, mora odmah o tome obavijestiti drugog roditelja.

Ako se roditelji ne slažu oko pitanja koje je važno za dijete, posebno u odnosu na njegove interese, o tom će pitanju odlučiti sud, na zahtjev roditelja. To se primjenjuje i ako je jedan od roditelja isključio drugog roditelja iz odlučivanja o važnom pitanju za dijete. Sud će odlučiti i o zahtjevu roditelja ako se roditelji ne mogu dogovoriti koji će od njih zastupati dijete u sudskom postupku ili u važnim pitanjima koja se odnose na upravljanje djetetovom imovinom.

Roditelji moraju jedan drugoga obavijestiti o svim važnim pitanjima u vezi s djetetom i njegovim interesima.

9 Ako sud odluči da roditelji trebaju imati zajedničku skrb nad djetetom, što to znači u praksi?

U Građanskom zakoniku radi se razlika između davanja skrbništva nad djetetom jednom od roditelja, davanja podijeljenog ili zajedničkog skrbništva ili skrbništva treće osobe. Kad donosi odluku o povjeravanju djeteta na skrb, sud o tome odlučuje na način kojim se zadovoljavaju interesi djeteta. Sud može poništiti odluku o podijeljenom ili zajedničkom skrbništvu ako su roditelji sposobni uzajamno komunicirati i surađivati.

Zajedničko skrbništvo (zajednički odgoj)

Ovakva vrsta uređivanja skrbi o djetetu znači da nije donesena posebna odluka o povjeravanju skrbi o djetetu jednom roditelju. To u praksi znači da u slučaju zajedničkog skrbništva jedan roditelj može, primjerice, osigurati zadovoljavanje obrazovnih potreba djeteta, a drugi je zadužen za djetetove sportske aktivnosti i/ili se jedan roditelj usmjerava na djetetovo učenje jezika, a drugi na njegove slobodne aktivnosti. Oba roditelja zajednički sudjeluju u pružanju zdravstvene skrbi i zadovoljavaju materijalnih potreba djeteta (npr. kuhanje, čišćenje, oblačenje i slično). Ako će dijete biti povjereno pod zajedničko skrbništvo, roditelji s time moraju biti suglasni.

Podijeljeno skrbništvo (izmjenjivanje u odgoju)

Podijeljeno skrbništvo znači da se dijete naizmjenice stavlja pod skrbništvo jednog od roditelja na točno određeno vremensko razdoblje. Sud će također definirati prava i obveze u tim vremenskim razdobljima.

10 Kojem se sudu ili tijelu trebam obratiti ako želim podnijeti zahtjev za roditeljsku odgovornost? Koje se formalnosti moraju poštovati? Koje dokumente trebam priložiti zahtjevu?

Zahtjevi u vezi s roditeljskim pravima i obvezama podnose se okružnom sudu (u Pragu okružnom sudu, u Brnu općinskom sudu) koji je nadležan u mjestu u kojem maloljetnik ima prebivalište i, ako on/ona nema trajnu adresu, okružnom sudu koji je nadležan u mjestu u kojem on/ona živi. Sud može, u pitanjima koja se odnose na maloljetnike, donositi odluke i bez zahtjeva.

Uvjeti zahtjeva ovise o vrsti zahtjeva. Međutim, uvijek treba navesti ime, prezime i adresu sudionika u postupku ili matične brojeve sudionika i njihovih zastupnika, opis ključnih činjenica, naznaku o dokazima na koje se oslanja podnositelj zahtjeva te mora biti jasno što podnositelj traži i kojem je sudu zahtjev upućen.

Zahtjev mora sadržavati sve važne dokumente koji se odnose na predmetno pitanje, primjerice, rodni list, vjenčani list, sve prethodne sudske odluke u vezi s djetetom i tako dalje. Prijedlog bi trebalo podnijeti u papirnatom obliku i u potrebnom broju primjeraka tako da jedan ostane sudu i da svaka stranka dobije primjerak, prema potrebi.

11 Koji se postupak primjenjuje u takvim slučajevima? Postoji li hitni postupak?

Sud može pokrenuti postupak u okviru skrbi za maloljetnika čak i ako nije podnesen nikakav zahtjev.

Sud može, donošenjem odluke o prethodnom pitanju, čak i prije donošenja odluke o osnovanosti predmeta, ako je potrebno za privremeno uređivanje odnosa među sudionicima ili u slučaju zabrinutosti da bi mogla biti ugrožena provedba sudske odluke, odrediti sudionicima u postupku plaćanje nužne alimentacije i/ili povjeriti dijete u skrbništvo jednom od roditelja ili osobi koju je odredio sud. Odluka o prethodnom pitanju obično se donosi na zahtjev, međutim, ako je moguće pokrenuti postupak o osnovanosti predmeta (a tako i postupak koji se odnosi na skrb suda o maloljetniku) bez podnošenja zahtjeva, odluka o prethodnom pitanju može se donijeti i bez zahtjeva. Sud koji je nadležan za postupke po tom pitanju odgovoran je donijeti odluku o prethodnom pitanju, osim ako je u zakonu propisano drukčije. U zahtjevu za donošenje odluke o prethodnom pitanju moraju biti navedeni uvjeti iz članka 42. stavka 4. i članka 75. Zakona o parničnom postupku (Zakon br. 99/1963, kako je izmijenjen), što posebno znači sljedeće: informacije o sudu kojem se podnosi zahtjev; tko podnosi zahtjev i na što se on odnosi, odnosno opis činjenica zbog kojih bi bilo opravdano donošenje odluke o prethodnom pitanju u skladu s prijedlogom; što bi se trebalo postići zahtjevom, odnosno kakvu odluku o prethodnom pitanju traži podnositelj zahtjeva; navođenje činjenice da je nužno privremeno urediti odnose među sudionicima ili da postoji zabrinutost da bi izvršenje sudske odluke moglo biti ugroženo i naznaka datuma kad je izrađen zahtjev i potpis stranke ili njegova/njezina zastupnika. Dokumenti na koje upućuje podnositelj zahtjeva moraju biti priloženi zahtjevu. Kad se donose odluke o prethodnom pitanju, kako bi se osigurala naknada štete ili drugih gubitaka koji bi nastali zbog donošenja odluke o prethodnom pitanju, podnositelj zahtjeva u načelu mora uplatiti određeni iznos jamstva najkasnije isti dan kad je sudu podnio zahtjev za donošenje odluke o prethodnom pitanju. Međutim, kad je riječ o odluci o prethodnom pitanju u postupcima radi uzdržavanja ili odluci o prethodnom pitanju koju sud može donijeti i bez podnošenja zahtjeva, nije potrebno uplatiti jamstvo. Sud će bez odgode odlučiti o odluci o prethodnom pitanju. Ako nema opasnosti od ogluhe, sud može odlučiti o zahtjevu za odluku o

prethodnom pitanju u roku od sedam dana od podnošenja zahtjeva. Sud odlučuje bez saslušanja stranaka. Kad nalaže donošenje odluke o prethodnom pitanju, sud će podnositelju zahtjeva odrediti obvezu da sudu mora podnijeti zahtjev za pokretanje postupka do određenog roka. On također može utvrditi da će se odluka o prethodnom pitanju primjenjivati samo određeno vrijeme.

Zakonom o posebnim sudskim postupcima (Zakon br. 292/2013, kako je izmijenjen) predviđa se donošenje odluke o prethodnom pitanju ako maloljetnik ne dobiva odgovarajuću skrb bez obzira na to postoji li osoba koja ima pravo skrbiti o djetetu ili ako je ozbiljno ugrožen ili narušen život djeteta, njegov uobičajeni razvoj ili drugi važan interes. U tom slučaju sud odlukom o prethodnom pitanju, koju sud može donijeti samo na temelju zahtjeva nadležnog tijela za socijalnu i pravnu zaštitu djece, uređuje odnose djeteta na određeno vrijeme te nalaže da se dijete mora smjestiti u odgovarajuću sredinu navedenu u odluci. Takvom je odlukom o prethodnom pitanju moguće privremeno smjestiti dijete u udomiteljsku obitelj na određeno vremensko razdoblje u kojem roditelj zbog ozbiljnih razloga ne može brinuti o djetetu ili se po isteku te odluke dijete može smjestiti u skrbništvo prije posvajanja, može se ishoditi suglasnost roditelja za posvajanje ili se može odlučiti da nije potrebna suglasnost roditelja za posvajanje. Sud će bez odgode odlučiti o zahtjevu za donošenje odluke o prethodnom pitanju, ali najkasnije u roku od 24 sata od podnošenja. Odluka je izvršiva odmah po donošenju, a sud će u svrhu izvršenja te odluke surađivati s nadležnim tijelima.

12 Mogu li dobiti pravnu pomoć za pokrivanje troškova postupka?

U skladu sa Zakonom o sudskim pristojbama (Zakon br. 549/1991, kako je izmijenjen) u sudskim postupcima za maloljetnike koji se odnose na skrbništvo i skrb ne plaćaju se naknade. To znači da podnositelj zahtjeva koji se odnosi na roditeljske obveze i prava ne mora plaćati sudske pristojbe.

U određenim uvjetima moguće je besplatno ili uz sniženu naknadu imenovati zakonskog zastupnika. Sud će na zahtjev stranke u postupku imenovati zastupnika i očekuje se da će potpuno ili djelomično otpisati njegove/njezine sudske troškove, ako je to nužno, primjerice, za zaštitu njegovih/njezinih interesa. Ako je to potrebno za zaštitu interesa stranaka, njemu/njoj bit će imenovan odvjetnik. Imenovanje zastupnika može biti opravdano situacijom stranaka (u praksi to mogu biti loše financijske okolnosti ili nepovoljna društvena situacija, a uvijek je nužno uzeti u obzir posebne okolnosti slučaja) i ne smije postojati arbitrarno ili očito neuspješno izvršavanje ili zaštita prava.

Zakonom o pružanju pravne pomoći u prekograničnim sporovima u Europskoj uniji (Zakon br. 629/2004, kako je izmijenjen) uređuje se pristup pravnoj pomoći u sudskim postupcima u državi članici Europske unije u kojima sudjeluje fizička osoba koja je rezident u drugoj državi članici. Pomoć je povezana sa sudskim postupkom u fazi rasprave i izvršenja.

Zakonom o odvjetništvu (Zakon br. 85/1996, kako je izmijenjen) utvrđuju se uvjeti pod kojima se od Češke odvjetničke komore može tražiti imenovanje besplatnog pravnog savjetnika.

13 Je li moguće uložiti žalbu protiv odluke o roditeljskoj odgovornosti?

Da, dopuštena je žalba protiv odluke o roditeljskoj odgovornosti. Okružni sudovi su prvostupanjski sudovi za odlučivanje o pravima i obvezama koje proizlaze iz roditeljske odgovornosti. Regionalni sudovi (Općinski sud u Pragu) odlučuju o žalbama protiv odluka prvostupanjskih sudova. Žalba protiv sudske odluke može se podnijeti u roku od 15 dana od primitka pisane odluke suda protiv čije se odluke podnosi žalba, osim ako je to zabranjeno zakonom (npr. ne može se podnijeti žalba protiv sudske odluke kojom se odobrava sporazum između roditelja o skrbi o djetetu). Žalba se smatra podnesenom na vrijeme nakon isteka roka od 15 dana ako je podnositelj žalbe postupao u skladu s netočnim uputama žalbenog suda.

Treba istaknuti da neke odluke mogu biti privremeno izvršive – mogu se izvršavati iako je protiv njih podnesena žalba. Odluke kojima se određuje izvršenje odluka o uzdržavanju ili produljuje trajanje odgojne mjere kojom je dijete privremeno oduzeto iz skrbi roditelja ili druge osobe privremeno su izvršive.

14 U određenim slučajevima potrebno je obratiti se sudu kako bi se

zatražilo izvršenje odluke o roditeljskoj odgovornosti. Kojem se sudu trebam obratiti u takvim slučajevima i koji se postupak primjenjuje?

U Češkoj je potrebno sudu podnijeti zahtjev za izvršenje odluke koja se odnosi na brigu o maloljetniku. Na postupak koji se primjenjuje za izvršenje odluke primjenjuje se Zakon o posebnim sudskim postupcima (Zakon br. 292/2013, kako je izmijenjen).

Za takve postupke nadležan je opći sud maloljetnika, odnosno okružni sud (okružni sud u Pragu, Općinski sud u Brnu) koji je nadležan u mjestu u kojem maloljetnik ima boravište na temelju sporazuma između roditelja ili sudske odluke, ili drugih odlučujućih činjenica. U zahtjevu moraju biti navedene sve potrebne informacije (stranke koje imaju prava i stranke kojima su određene obveze, opseg i sadržaj obveze stranke kojoj je određena obveza i rok za ispunjenje primjenjive obveze te navođenje takozvanog izvršnog akta – odluke koja će se izvršavati).

Prije nego što naredi izvršenje odluke, sud može, ako vidi da za to postoje posebni razlozi i/ili ako stranka kojoj je određena obveza nije obaviještena o posljedicama neispunjenja obveze, pozvati stranku kojoj je određena obveza da postupi u skladu s odlukom ili sporazumom i obavijestiti je o načinima izvršenja odluke: izricanje novčane kazne ili odvođenje djeteta. Sud može i od nadležnog tijela za socijalnu i pravnu zaštitu djece zatražiti da savjetuje stranku kojoj je određena obveza da ispuni svoje obveze bez potrebe da se naredi izvršenje odluke.

Ako osoba ne izvršava svoje obveze čak ni nakon sudskih uputa, sud će narediti izvršenje odluke određivanjem novčane kazne, što se može učiniti u više navrata. Iznos pojedinih novčanih kazni ne smije premašivati 50 000 CZK. Druge mjere koje sud može odrediti uključuju sastanak s miriteljem, sastanak sa stručnjakom u području pedijatrijske psihologije ili utvrđivanje plana za režim prilagodbe kako bi se olakšalo postupno uspostavljanje kontakta između djeteta i osobe koja ima pravo na kontakt s djetetom.

Ako, unatoč provedbi navedenih mjera, obveze nisu ispunjene ili okolnosti upućuju na to da taj pristup nije doveo do ispunjenja obveza, sud će u iznimnim slučajevima naložiti izvršenje odluke o oduzimanju djeteta osobi s kojom dijete ne bi trebalo biti u skladu sa sporazumom ili odlukom. Odluka kojom je naloženo oduzimanje djeteta dostavlja se stranci kojoj je određena obveza tek u trenutku izvršenja.

15 Što trebam učiniti kako bi se u ovoj državi članici priznala i izvršila odluka o roditeljskoj odgovornosti koju je donio sud u drugoj državi članici?

Presude u predmetima povezanim s roditeljskom odgovornošću koje izdaju sudovi u državama članicama EU-a u Češkoj se priznaju bez posebnih postupaka u skladu s Uredbom Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću, kojom se stavlja izvan snage Uredba (EZ) br. 1347/2000 („Uredba br. 2201/2003”) i Uredbom Vijeća (EU) 2019/1111 od 25. lipnja 2019. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću te o međunarodnoj otmici djece („Uredba 2019/1111”). U skladu s Uredbom br. 2201/2003, svaka osoba koja ima pravni interes može se obratiti sudu sa zahtjevom za donošenje odluke o priznavanju ili nepriznavanju odluke. Za takve su postupke u Češkoj u prvom stupnju nadležni okružni sudovi (okružni sudovi u Pragu, Općinski sud u Brnu). Nadležni sud je okružni sud koji je opći sud podnositelja zahtjeva ili okružni sud koji je nadležan u mjestu u kojem je nastala ili bi mogla nastati situacija za koju je važno priznavanje. U skladu s Uredbom 2019/1111 zainteresirana strana može podnijeti zahtjev za odluku o nepostojanju razloga za odbijanje priznavanja. Za takve su postupke u Češkoj u prvom stupnju nadležni okružni sudovi (okružni sudovi u Pragu, Općinski sud u Brnu).

Da bi se odluka u pitanjima roditeljske odgovornosti donesena u drugoj državi članici mogla izvršiti u Češkoj, ona mora biti proglašena izvršivom u posebnom postupku u skladu s Uredbom br. 2201/2003. Zahtjev za proglašenje izvršivosti u Češkoj se podnosi okružnom sudu koji ima mjesnu nadležnost (okružni sudovi u Pragu, Općinski sud u Brnu). Mjesna nadležnost utvrđuje se u skladu s Uredbom br. 2201/2003 prema mjestu uobičajenog boravišta osobe protiv koje se traži izvršenje ili prema mjestu uobičajenog boravišta djeteta. Ako se nijedno od tih mjesta ne nalazi u državi članici u kojoj će se odluka izvršavati, mjesna nadležnost utvrđuje se prema mjestu izvršenja odluke.

Odluka o pravu na kontakt s djetetom i odluka kojom se nalaže predaja djeteta u skladu s člankom 11.

stavkom 8. Uredbe br. 2201/2003 izvršive su, u skladu s člancima 41. i 42. Uredbe br. 2201/2003, u drugoj državi članici bez potrebe za proglašenjem izvršivosti i bez mogućnosti prigovora protiv priznavanja odluke, ako je odluka potvrđena u državi članici podrijetla uporabom standardnog obrasca iz priloga Uredbi br. 2201/2003.

Zahtjevu za priznavanje ili nepriznavanje odluke i proglašenje odluke izvršivom nužno je priložiti presliku sudske odluke koja zadovoljava uvjete potrebne za utvrđivanje njezine vjerodostojnosti (npr. preslika ili ovjereni primjerak odluke) i potvrdu u skladu s člankom 39. koju je izdalo nadležno tijelo države članice u kojoj je donesena odluka, na standardnom obrascu iz priloga Uredbi br. 2201/2003. Kad je riječ o sudskoj odluci iz ogluhe, također je nužno dostaviti izvornik i ovjerenu presliku dokumenta kojim se potvrđuje da se stranka nije pojavila na sudu, da je zahtjev za pokretanje postupka ili sličan dokument dostavljen stranci ili bilo koji drugi dokument kojim se potvrđuje da tuženik nedvosmisleno prihvaća sudsku odluku. Ako u slučaju sudske odluke iz ogluhe nije dostavljena potvrda ili traženi dokument, provodi se postupak u skladu s člankom 38. stavkom 1. Uredbe br. 2201/2003.

U skladu s Uredbom 2019/1111, odluke u pitanjima roditeljske odgovornosti donesene u državi članici i izvršive u toj državi članici u Češkoj su provedive bez potrebe za proglašenjem izvršivosti.

Odluke kojima se dodjeljuju prava pristupa djeci i odluke u skladu s člankom 29. stavkom 6., ako se zahtijeva povrat djeteta, koje su ovjerene u državi članici podrijetla uporabom potvrde iz Priloga Uredbi 2019/1111, priznaju se u drugim državama članicama na temelju članka 43. Uredbe 2019/1111, bez posebnog postupka i bez mogućnosti protivljenja njihovu priznavanju osim ako se utvrdi da je presuda nepomirljiva s (naknadnom) odlukom iz članka 50. i samo unutar opsega te nepomirljivosti.

Odluke kojima se dodjeljuju prava pristupa djeci i odluke u skladu s člankom 29. stavkom 6., ako se zahtijeva povrat djeteta, koje su ovjerene u državi članici podrijetla uporabom potvrde iz Priloga Uredbi 2019/1111, priznaju se u drugim državama članicama na temelju članka 43. Uredbe 2019/1111, bez potrebe za proglašenjem izvršivosti.

Za potrebe priznavanja i izvršivosti u skladu s Uredbom 2019/1111 važno je dostaviti presliku odluke, koja ispunjava uvjete potrebne za utvrđivanje njezine vjerodostojnosti te potvrdu iz članka 36. ili članka 47. koju izdaje relevantno tijelo države članice u kojoj je donesena odluka, uporabom potvrde iz Priloga Uredbi 2019/1111. Ako dokumenti iz članka 31. stavka 1. nisu dostavljeni, potrebno je slijediti postupak iz članka 32. Uredbe 2019/1111.

U skladu s uvjetima iz navedene uredbe postupak za izvršenje odluke u pitanjima roditeljske odgovornosti iz druge države članice EU-a isti je kao postupak za izvršenje nacionalnih odluka. Za više informacija vidjeti prethodno pitanje.

16 Kojem se sudu u ovoj državi članici trebam obratiti radi podnošenja prigovora na priznanje i izvršenje odluke o roditeljskoj odgovornosti koju je donio sud u drugoj državi članici? Koji se postupak u takvim slučajevima primjenjuje?

Pravni lijek (žalba) protiv sudske odluke podnosi se sudu koji je donio odluku. O pravnom lijeku odlučuje viši sud.

17 Koje se pravo primjenjuje u postupku o roditeljskoj odgovornosti ako dijete ili stranke ne žive u ovoj državi članici ili su različitih nacionalnosti?

U postupcima u vezi s pitanjima roditeljske odgovornosti primjenjivo pravo utvrđuje se u skladu s Haškom konvencijom od 19. listopada 1996. o nadležnosti, primjenjivom pravu, priznavanju, izvršenju i suradnji u području roditeljske odgovornosti i mjerama za zaštitu djece. Nad Konvencijom iz 1996. prevladava bilo koji bilateralni međunarodni sporazum koji obvezuje Češku u odnosu na druge države, osim u pogledu izjave iz članka 52. stavka 1. Konvencije iz 1996. (takva je izjava donesena u odnosu na uzajamni bilateralni sporazum između Češke i Poljske, kojim je osigurano prvenstvo Konvencije iz 1996.).

Ova je internetska stranica dio portala [Vaša Europa](#).

Važno nam je vaše [mišljenje](#) o korisnosti pruženih informacija.

■ Posljednji put ažurirano: 06/04/2023

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJP-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.